

Sygn. akt II Cz 500/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSO Bogumił Goraj (spr.)

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz

SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. T. (1)

z udziałem J. T., M. B. i A. T.

o stwierdzenie nabycia spadku

na skutek zażalenia uczestnika postępowania A. T.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 24 lutego 2014 r. sygn. akt I Ns 876/09

postanawia: oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 500/14

UZASADNIENIE

A. T. wniósł o zmianę i sprostowanie postanowienia Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 12 stycznia 2010 r. wydanego w sprawie I Ns 876/09 poprzez stwierdzenie, że udział C. T. wynoszący 4/8 w spadku po S. T. dziedziczą dzieci zmarłego M. T. (2): M. T. (1), A. T. i M. B. w częściach równych. W uzasadnieniu podał, że C. T. zmarła wiele lat przed wydaniem postanowienia z dnia 12 stycznia 2010 r., a J. T. w dniu rozprawy wycofał się ze swojej części spadku”.

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu postanowieniem z dnia 24 lutego 2014 r. oddalił wniosek o sprostowanie postanowienia z dnia 12 stycznia 2010 r. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż z przepisu art. 350 § 1 k.p.c. wynika, że sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. Sąd uznał, że nie dopuścił się omyłki pisarskiej lub rachunkowej i wniosek oddalił.

Zażalenie na to postanowienie wniósł A. T., który je zaskarżył w całości. W uzasadnieniu powtórzył argumenty podane we wniosku o sprostowanie postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Sąd Rejonowy trafnie powołał przepis art. 350 § 1 k.p.c., który na mocy przepisu art. 13 § 2 k.p.c., ma zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym. W myśl tego przepisu sprostowanie wyroku (postanowienia) ma na celu usunięcie niedokładności, błędów pisarskich albo rachunkowych lub innych oczywistych omyłek. Zatem

sprostowanie orzeczenia może nastąpić po stwierdzeniu uchybień formalnych. Składając wniosek o sprostowanie postanowienia z dnia 12 stycznia 2010 r. A. T. zmierzał do zmiany wielkości udziałów w spadku po S. T.. Powołał się przy tym na okoliczności mające znaczenie materialnoprawne, a nie formalne. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 czerwca 2013 r. wydanym w sprawie V CZ 28/13 (LEX 1375536) wyraził pogląd, że „Sprostowanie orzeczenia przewidziane w art. 350 § 1 k.p.c., stosowanym w postępowaniu nieprocesowym zgodnie z art. 13 § 2 k.p.c., ma na celu usunięcie niezgodności pomiędzy rzeczywistą wolą i wiedzą sądu a ich wyrażeniem na piśmie. Instytucja sprostowania nie może być wykorzystywana do usuwania merytorycznych błędów w rozstrzygnięciu sprawy...”. Sąd Okręgowy to stanowisko w pełni podziela. Zatem przedmiotem badania w postępowaniu o sprostowanie orzeczenia o stwierdzeniu nabycia spadku nie może być wielkość udziałów przypadających spadkobiercom.

Dlatego Sąd Okręgowy uznał zażalenie za bezzasadne i na podstawie przepisów art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. je oddalił.